

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivetou Postulkovou ve věci

žalobkyně: **E. P.**, nar. dne X, st. příslušnost X
tvrzeným pobytem na území republiky X
zastoupena advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2026 č. j. MV-7303-6/SO-2026,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaná potvrdila usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „ministerstvo“) ze dne 24. 10. 2025 č. j. OAM-30377-5/DP-2025. Tímto usnesením ministerstvo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), zastavilo řízení o žádosti žadatelky, nyní žalobkyně, o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, jelikož nedoložila doklady o: zajištění ubytování, zajištění prostředků k pobytu na území či o příjmu, potvrzení účelu pobytu na území ČR, ani o cestovním zdravotním pojištění, ačkoli tak byla povinna podle § 44a odst. 6

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

písm. a), b), c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „ZPC“).

2. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že žadatelka pobývala na území České republiky na základě povolení platného do 14. 9. 2025 k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Dne 19. 8. 2025 žadatelka požádala ministerstvo o prodloužení jeho platnosti, k žádosti ale nedoložila zákonem požadované doklady: doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, doklad o zajištění prostředků k pobytu na území nebo doklad o příjmu, doklad potvrzující účelu pobytu na území ČR, doklad o cestovním zdravotním pojištění na celou dobu předpokládaného pobytu na území a doklad o zaplacení pojistného. Ministerstvo ji proto téhož dne (dne 19. 8. 2025) vyzvalo pod č. j. OAM-30377-4/DP-2025, aby ve lhůtě 50 dnů ode dne doručení výzvy podle § 45 odst. 2 správního řádu odstranila vady žádosti, a to doložila jmenované doklady s tím, že pokud vady neodstraní, řízení bude podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno (dále též „výzva“). Tuto výzvu si žadatelka osobně převzala ve shodný den, dne 19. 8. 2025. Jelikož na výzvu žadatelka nereagovala, ministerstvo dne 24. 10. 2025 usnesením č. j. OAM-30377-5/DP-2025 řízení zastavilo. Proti zastavení řízení podala žadatelka blanketní odvolání dne 19. 11. 2025, k němuž ji ministerstvo dne 5. 12. 2025 vyzvalo k odstranění vad odvolání. Žalovaná též vyzvala dne 21. 1. 2026 zástupce žadatelky shora jmenovaného k odstranění vad odvolání poté, co jí byla doručena od zástupce plná moc. Dne 27. 1. 2026 zástupce žadatelky na výzvu písemně žalované sdělil, že žadatelka je nezletilou cizinkou, pochází z odlišného kulturního prostředí, která se v pobytových věcech s ohledem na nízký věk neorientuje, a její rodiče opomněli ministerstvu zaslat požadované podklady; dále uvedl, že vada žádosti bude záhy odstraněna, proto setrvání na zamítavém rozhodnutí by byl přepjatý formalismus. Žalovaná se ve věci ztotožnila s postupem ministerstva a doplnila, že pokud žadatel některou z obligatorně požadovaných náležitostí ani po výzvě správního orgánu nepředloží, jedná se o podstatnou vadu žádosti, což brání správnímu orgánu v pokračování řízení, tudíž je dán důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žadatelka svou procesní pasivitou sama způsobila, že ministerstvo jí nemohlo žádost věcně posoudit, do daného stavu se dostala vlastním přičiněním. Zastavení řízení s ohledem na uvedené okolnosti nelze považovat za přepjatý formalismus, ke znemožnění věcného posouzení žádosti došlo vinou žadatelky. Řízení zahajované na žádost je ovládáno zásadou dispoziční, její podstatou je svěřením iniciativy žadatelům, kteří mají povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto podložit relevantními důkazy, pokud chtějí být v řízení úspěšní. Je na žadatelích, aby správním orgánům poskytli veškeré informace, které považují za důležité. V daném případě žadatelka na území pobývá od roku 2022, již několikrát žádala o prodloužení pobytového oprávnění. Na správní orgány nelze přenášet povinnosti, jejichž neznalost žadatelka tvrdí. Žadatelce v době podání žádosti bylo přes 20 let, nezletilá není. Nic to nemění na skutečnosti, že žadatelka nedoložila zákonné náležitosti žádosti. Žadatelka zůstala pasivní i v odvolacím řízení a nic nepředložila. I kdyby v rámci odvolacího řízení požadované náležitosti doložila, nemělo by to na rozhodnutí žalované vliv. Žalovaná k tomuto poukázala na judikaturu.
3. Proti tomuto rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou.
4. *V jediném žalobním bodu* žalobkyně namítá porušení § 36 odst. 3 správního řádu, které dovozuje z toho, že nebyla vyzvána k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Tímto postupem by tak nepřehlédla výzvu ministerstva, jejíž převzetí podpisem potvrdila. Nepamatuje si však, že by jí byla výzva adresována, byla jen správním orgánem požádána o podpis bez objasnění obsahu a smyslu výzvy. Takové právní jednání nepochopila a nevěděla,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

že je vyzývána k odstranění vad žádosti. Řízení proto nemělo být zastaveno, nýbrž mělo být rozhodováno podle § 56 odst. 1 písm. a) ZPC a tomuto postupu měla předcházet výzva podle § 36 odst. 3 správního řádu. Opačná interpretace by vedla k přepjatému formalismu, napadené rozhodnutí je proto nezákonné. Poukazuje k tomuto na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004 č. j. 5 Afs 16/2003-56.

5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ji navrhla zamítnout jako nedůvodnou. Setrvala na svých závěrech z napadeného rozhodnutí a doplnila, že žalobkyně nemohla být vyzvána k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, jelikož věc nebyla meritorně projednávána pro podstatné vady žádosti, proto usnesením o zastavení řízení bylo správní řízení skončeno bez věcného projednání. Pokud účastník řízení některou z obligatorně požadovaných náležitostí ani po výzvě správního orgánu nepředloží, jedná se o podstatnou vadu žádosti, která brání správnímu orgánu v pokračování řízení, a je proto dán důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobkyně výzvu k odstranění vad žádosti prokazatelně osobně převzala dne 19. 8. 2025, v ní byla řádně poučena, které náležitosti a v jaké lhůtě má doložit, a byla poučena o následcích neodstranění vad žádosti. Zákonné podmínky ohledně pobytových oprávnění, včetně jejich platnosti, jsou obecně stanoveny ZPC, subsidiárním právním předpisem týkající se správního řízení je správní řád. S těmito právními předpisy má žalobkyně možnost se seznámit. Jelikož žalobkyně zůstala pasivní, do daného stavu se dostala vlastní nečinností. Zastavení řízení není přepjatým formalismem, ke znemožnění věcného posouzení došlo vinou žalobkyně.
6. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaná souhlasila s projednáním věci bez nařízení jednání a žalobkyně s tímto postupem nevyjádřila nesouhlas, souhlasila proto konkludentně. Veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy v doložených písemnostech, které byly oběma stranám předem známy, nebylo navrženo provedení dalších důkazních prostředků.
7. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a shledal, že žalobě vyhovět nelze.
8. Soud předně konstatuje, že předmětem sporu není skutečnost, že žalobkyně dne 19. 8. 2025 požádala ministerstvo o prodloužení platnosti jejího pobytu za účelem studia, ani že k žádosti nepřipojila zákonem vyžadované podklady, a nesporně ani, že téhož dne podepsala výzvu k odstranění vad a dále nesporně, že žádný podklad ministerstvu v jím určené lhůtě, ani později žalované, nepředložila.
9. K právu podle § 36 odst. 3 správního řádu soud poukazuje na ustálenou judikaturu, např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2011 č. j. 5 As 2/2010-51, či Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2013 č. j. 5 Ca 252/2009-42, nebo ze dne 19. 8. 2015 č. j. 11 A 64/2013-50, či Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2016 č. j. 15 A 196/2013-49. Z jejich závěrů lze dovodit, že smyslem procesního práva upraveného v § 36 odst. 3 správního řádu je předložit žadateli o pobytové oprávnění k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. Jinými slovy, smyslem a účelem úpravy § 36 odst. 3 správního řádu je zajistit, aby účastník řízení seznal všechny podklady, které byly při rozhodování v jeho věci užity, a poskytnout mu procesní prostor seznámit se s obsahem spisu v době, kdy mezi seznámením

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

s podklady rozhodnutí a vydáním rozhodnutí již není správní spis dále doplňován o další důkazní prostředky.

10. Za taková skutková zjištění však nelze považovat okolnost, že žalobkyně ministerstvu nedoložila zákonem požadované doklady. Zjistil-li správní orgán, že žádost žalobkyně neobsahuje zákonné podklady, nemohl jednat jinak než řízení zastavit, aniž musel vyzvat žalobkyni k seznámení s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, neboť žádné „podklady“ v meritorní věci z vlastního šetření neměl od žalobkyně k dispozici. Záměrem § 36 odst. 3 správního řádu je totiž umožnit žadateli o pobytové oprávnění, aby ve fázi „před vydáním vlastního rozhodnutí“, tedy poté, co správní orgán ukončí shromažďování podkladů rozhodnutí v dané věci, mohl žadatel uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.
11. Soud k nastolené otázce konstatuje, že se ztotožňuje se správními orgány a doplňuje, že podle správního spisu se žalobkyně osobně dne 19. 8. 2025 dostavila na ministerstvo, kde požádala o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem pobytu na území studia. Na místě předložila správnímu orgánu toliko svůj cestovní pas platný od 25. 12. 2020 do 24. 12. 2030. Z jejího cestovního pasu vyplývá, že jí již dříve byla udělena Českou republikou tato víza (v cestovním pasu má vylepené vízové štítky): od 15. 9. 2022 do 31. 8. 2023 (č. X), od 1. 9. 2023 do 30. 9. 2023 (č. X), od 21. 12. 2023 do 18. 4. 2024 (č. X), od 1. 9. 2024 do 29. 11. 2024 (č. X), či od 28. 1. 2025 do 28. 3. 2025 (č. X). Na místě jí zde byla ministerstvem (dne 19. 8. 2025) doručena podrobná sedmistránková výzva k odstranění vad žádosti, v ní je konkretizováno, co a do kdy má žalobkyně ministerstvu doplnit (viz body 1. a 2. tohoto rozsudku). V záhlaví této výzvy je žalobkyně jmenována jménem a příjmením, s uvedením data narození, státní příslušnosti a adresou pobytu na území republiky. Na poslední sedmé straně této výzvy po podpisu správního orgánu je uvedeno: „*Jedno vyhotovení výzvy jsem převzal(a) dne 19.08.2025*“ a podpis žalobkyně. Soud k uvedenému uvádí, že z této výzvy ani z jiného dokumentu nevyplývá, že by výzva nebyla adresována žalobkyni, či že jmenovaná by jejím obsahu či smyslu neměla porozumět. Pokud by tomu totiž tak bylo, pak žalobkyně nedoložila, co konkrétního jí bránilo, aby učinila na ministerstvo dotaz ohledně jí obecně tvrzeného neznámého obsahu a smyslu výzvy buď přímo na místě, anebo ve lhůtě 50 dnů, která jí byla vstřícně poskytnuta k odstranění vad žádosti. Žalobkyně na výzvu nereagovala a žádný podklad ministerstvu nedoložila, byť podstatou žalobkyní zahájeného správního řízení bylo, aby ona sama doložila správním orgánům veškeré zákonem vyžadované listiny a na jejichž základě by mohl správní orgán učinit úvahu o oprávněnosti její žádosti.
12. Žalobkyně si totiž musela být vědoma písemných podkladů, které musí k prodloužení pobytového oprávnění správnímu orgánu doplnit, aby jí tento mohl vyhovět i proto, že již o předchozí pobytová oprávnění opakovaně již pětkrát dříve žádala, jak vyplývá z vylepených pobytových vízových štítků v jejím cestovním pasu, jak soud konstatuje shora. Výzvu správnímu orgánu podepsala bez výhrad, žádnou připomínku či nedostatek nezmínila ani na místě, ani později ve lhůtě poskytnuté správním orgánem, a ani poté. Žádný takový dotaz žalobkyně ze správního spisu vůči ministerstvu nevyplývá. Soud proto nemohl přisvědčit jejím tvrzením, že by jí výzva nebyla adresována, či jí nebyl objasněn obsah i smysl výzvy. Povinnosti, které má účastník, nelze přenášet na správní orgán. Řízení o žádosti je iniciováno žalobkyní, nebylo zahájeno z podnětu správní orgánu, břemeno důkazní i břemeno tvrzení jde proto výlučně za žalobkyní, která si svá práva má hájit. Správní orgán

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

v tomto případě nebyl povinen vyzývat ji k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, neměl od žalobkyně žádné podklady k dispozici a správní spis neobsahoval žádné nové skutečnosti, s nimiž by se měla před vydáním rozhodnutí žalobkyně seznámit, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2013 č. j. 1 As 54/2013-50. Ministerstvo bylo nuceno tudíž podstupovat toliko procesním způsobem a nezbylo jinak, než usnesením řízení zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, jelikož žalobkyně byla vyzvána k odstranění vad žádosti a tyto vady ve stanovené lhůtě, ani později, neodstranila. Jiný postup správních orgánů by byl procesně vadným. Pokud žalobkyně tvrdí, že si nepamatuje převzetí výzvy, pak uvedené tvrzení není možné klást za vinu správním úřadům. V postupu správních orgánů souladným se zákonem soud žádný obecně tvrzený přepjatý formalismus neshledal, ani žádnou nezákonnost. Skutečnost, že správní orgány postupují podle zákona není žádný tvrzený přepjatý formalismus.

13. K poukazu žalobkyně na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004 č. j. 5 Afs 16/2003-56 soud uvádí, že tento judikát není ve věci příhodný, jelikož se vztahoval k situaci, v níž žalobce označil v žalobě jako žalovaného správní orgán I. stupně, ale z obsahu žaloby bylo zřejmé, že brojil i proti rozhodnutí správního orgánu II. stupně. Nejednalo se o neodstranitelnou vadu, jež by měla vést k odmítnutí návrhu. Uvedené však není případ žalobkyně. Soud uzavírá, že uplatněnou námitku žalobkyně posoudil jako zcela nedůvodnou.
14. Soud proto nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Výrok o nákladech řízení pod body II. a III. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly, proto jí je soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. nemohl přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. duben 2026

Mgr. Iveta Postulková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.